Ч. 151. Субота 22 (9) липня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Конґрес земств в Москві і дальші події в Росиї.

Про конґрес земств в Москві наспіли вже близші вісти а з них показує ся, що росийска інтеліґентна суспільність хоч і не бере ся способу революцийного, то однак сьміло і енерґічно готова боронити поступових ідей в Росиї та домагати ся реформ в тім дусі. Як побачимо із слідуючого, репрезентанти земств не думають і не хотять вже дальше гнути карки перед полицейским кнутом. Факт, що конґрес в Москві відбув ся мимо спротиву поліциї і що остаточно поліция не могло нічого вдіяти і тому перешкодити, значить більше як всі дотеперішні манїфестациї.

В конґресі земств взяло участь 200 осіб. Президентом вибрано одноголосно гр. Гайдена. Президент московского земства представив конґресови трудности, які власти робили конґресови. Як показало ся, трудности ті були наслідками чутки, що конґрес заміряє проголосити ся яко конституанта. Бюро конґресу заявило, що не має того наміру. — Мимо того, що ґен.-ґубернатор старав ся, щоби конґресови не роблено трудностий, з'явив ся на оногдашнім засіданю поліцмайстер в супроводі урядників поліцийних і приніс письменне завізванє зі сторони властий, щоби засіданє закрито. Поліцмайстер відчитав укази і окружники, на основі котрих власти уважають конґрес за незаконний. Президент конґресу заявив, що уважає зарядженє властий за незаконне і длятого не почуває ся зобовязаним до єго увзгляднення і засіданя не закриє.

Поліцмайстер зажадав тоді, щоби єму подано назвища присутних і видано документи. У відповіди на то відозвали ся голоси: Спишіть цілу Росию! Остаточно удало ся поліцмайстрови списати протокол.

Внаслідок протесту одного з членів конґресу против дискусиї над проєктом Булиґіна, з причини, що він ще урядово не оголошений, вказано іменем бюра конґресу на то, що петербурскі часописи оголосили проєкт, котрий звідки не заперечено. Факт, що навіть заказано передруковувати проєкт, потверджує єго автентичність. Опісля відкинув конґрес проєкт Булиґіна, мотивуючи відкиненє тим, що оцінка після майна і поділ на кляси виборчі відбирають репрезентациї народу можність висказати правдиву волю народу; брак запоруки особистої свободи і ненарушимости членів репрезентациї та факт, що контроля властий при виборах має бути того рода, що не проявить ся правдива воля виборців; дальше повне виключенє явности засідань відбирає проєктованій „думі“ стичність з населенєм. Впрочім признає проєкт „думі“ лиш голос дорадчий, а не признає їй ніякої фактичної контролї над властями і правительством. Конґрес висказує погляд, що заступники земств і міст повинні бути в як найбільшім числі в „думі“ увзгляднені.

Конґрес земств ухвалив відтак слідуючу резолюцию: В виду того, що в послідних часах проявляють ся часто нарушеня особистих і загальних прав горожан росийских зі сторони урядників адміністрацийних, нарушеня, котрі противлять ся не лиш вимогам етики, але також найвисшим заявам і обовязуючим законам, постановляє конґрес висказати по тій причині своє найвисше невдоволенє і має то кріпке переконанє, що того рода поступованє буде остро укаране. Конґрес просить мужів ділаючих в житю публичнім, щоби взяли в оборону особи в тім взгляді пошкоджені і щоби старали ся о зібранє доказів нарушеня прав властями.

Як вже видко з повисшого, конґрес земств і репрезентантів міст в Москві забрав ся енерґічно і неустрашимо до діла а вже найважнїйше то, що він виготовив також і проєкт конституциї, котрий ухвале-

---

5)

Пригоди Доктора Гольмса.

Оповіданя тайного агента.

(З англійского — Конана Дойля)

(Дальше).

В своїм роді дивний вид представив ся тут нашим очам. На столі стояла закрита ліхтарня а з єї до половини відхилених дверців падало яскраве сьвітло на зелїзну шафу, що стояла отвором. Коло стола на деревлянім стільци сидів Др. Райольт в довгім сірім шляфроці, з під котрого видко було єго голі кістки, підчас коли на ногах були червоні турецкі виступці. На колінах у него лежало пуджало на пси з довгою плїтию, яка нам ще за дня впала була в очи. Єго борода була задерта до гори а єго очи як склянні баньки дивили ся стовпом в одно місце на стели. Довкола чола мав він якусь дивну жовту бинду з брунатними цятками, котрою, як здавало ся, обвив собі міцно голову. Коли ми увійшли, він ані не рушив ся ані не відозвав ся.

— Бинда! Цяткована бинда! — шепнув Гольмс.

Я поступив ся кроком наперед. Нараз почала тота якась дивна бинда рушати ся, а з посеред волося сидячого підняла ся валувата, різко визначна голова і надута шия якоїсь поганої змиї.

— То очеретна змия! — сказав Гольмс — найдовша зі всіх індийских змий. В десять секунд по єї укушеню він вже не жив. Тут поправді погиб злочинець від свого власного злочину, впав в яму, котру копав під другими. Треба зьвіря знов сховати там, де оно було, а відтак зможемо панну Стонер перенести де в иньше місце і дамо знати властям о всім, що тут стало ся.

По сих словах взяв він борзо пужало трупови з колін, закинув зашморок на змию і стягнув єї з єї кострубатого леговища. Відтак, держачи єї здалека від себе, заніс єї до зелїзної шафи і там замкнув.

Отсе єсть правдива історія смерти Дра Ґрімсбі Райльота з Сток Морн. Се оповіданє розійшло ся вже дальше як потреба, тому й не потребую вже розповідати широко, як ми ту сумну вість передали переляканій дівчині, як ми єї раннім поїздом відвезли до єї тети в Гарро та як відтак власти по своїх довгих дослідах прийшли до того заключеня, що доктор помер нагло від того, що бавив ся неосторожно небезпечним зьвірятем. То, що я ще довідав ся о сій пригоді, розповів мені Гольмс по дорозі, коли ми вертали домів.

— Я прийшов був — так розповідав він мені — до зовсім хибного заключеня, а з того виходить, як то небезпечно, мій любий Ватзоне, опирати свої заключеня на недостаточній дійстній основі. Присутність циганів і двозначний вислів нещасливої дівчини, котрим она хотїла очевидно означити враженє, яке зробила на єї очи постать змиї, коли она побачила єї при сьвітлї запаленого сірничка, вистали, щоби звести мене на зовсім хибну дорогу. Можу лиш то почислити собі за заслугу, що я сейчас опамятав ся, скоро мені мимо того стало ясно, що небезпечність, яка грозила дівчині — якого рода она впрочім і не була би, не може добути ся ані дверми ані вікном. Як вже сказано, впала мені відтак зараз тота діра на воздух з тягилом коло неї, котре звисало аж до постелї. Коли я відтак побачив, що на кінци тягила не було дзвінка і що ліжко було прибите до постелї, то в мені відозвало ся зараз підозрінє, що тягило служить лиш до того, щоби по нїм спустити щось крізь діру на постіль. Мені прийшла зараз на гадку гадина, а коли я відтак ще й то собі погадав, що доктор казав собі посилати з Індиї зьвірята, то мені таки дійстно здавало ся, що я вже впав на добрий слід. Того можна було сподївати ся, що чоловік з таким знанєм і такою безсовістностию як Др. Райльт, котрий жив довгий час на Всході, уживав би лиш такої отруї, котру не могла би виказати ніяка хемічна розбірка. Єму також і потреба було такої отруї, котра би борзо ділала. Наконець і коронер мусів би був мати дуже добре око, щоби добачити ті дві малесенькі точечки, одинокі сліди, які лишають ся від укушеня їдовитих зубів. Відтак став я роздумувати над свистом. Він мусів очевидно відкликувати змию назад, заким зробив би ся день і заким єго жертва могла би була єї добачити. Здає ся, що він єї, мабуть молоком, яке я у него знайшов, так привчив, що она на єго свист приходила. В догіднїй порі пускав він єї крізь діру і був певний того, що она по тягилї спустить ся аж на ліжко. Чи она би сплячу зараз і вкусила, се була річ непевна; може бути, що

но без зміни 220 голосами против 7. Єсть се факт великої ваги а значінє єго лежить не в самім проєкті конституциї, котрий навіть ще незвістний, а в тім, що в Москві зробив ся осередок нового напряму і руху так, що вже тепер виглядає, як би в Росиї настали два правительства: одно на чолї з царем і верховодячою клїкою в Петербурзї, друге, репрезентуюче волю народу в Москві. Цар з Булиґіном і прочою двірскою клїкою, що держить єго під своїм впливом, ухвалюють один проєкт реформ, а репрезентанти земств і міст неґують той проєкт і ухвалюють другий!

Після нинїшних докладнїйших вістий зібрало ся на конґресї в Москві 284 членів. Засїданє відкрив предсїдатель московского земства Ґоловін, а опісля вибрано одноголосно предсїдателем зборів бар. Гайдена, віцепрезидентами Ґоловіна, Шеткіна і Петрункевича. Наради відбувають ся в приватних сальонах кн. Долґорукого. Ледви що приступлено до верифікациї мандатів членів конґресу, коли дано знати, що до палати впала поліция. Серед зібраних настало велике обуренє, а господар дому, кн. Павло Долґорукий, син царского достойника дворского, заявив зараз, що поліция не має права впадати до єго приватного помешканя. Мимо того, за хвилю явив ся поліцмайстер з кількома поліциянами і крикнув: „Прошу замкнути сей парлямент!“ Слова ті викликали ще більше обуренє. Президент конґресу спитав, на чий приказ приходить поліцмайстер на збори, і покликав ся на слова царя, висказані до депутациї земств, отже до него, до кн. Трубецкого і до кн. Долґорукого, та заявив наконець, що в виду тих царских слів не уступить перед незаконним кроком поліциї. Тоді зі всїх сторін стали кликати до поліцмайстра: Де маєте жандармів, де маєте козаків? Остаточно прийшло до порозуміня і поліцмайстер почав в сусїднім сальонї записувати собі імена присутних. По кількох годинах, коли розійшла ся чутка, що конґрес радить, зібрала ся перед палатою кн. Долґорукого величезна товпа народу і підносила оклики в честь делеґатів земств. Наради конґресу потревають ще 3—4 днїв.

З Петербурга доносять, що рада міністрів предложила вчера цареви проєкт скликаня думи; нинї має він одержати царску санкцию, а завтра буде оголошений. (Пильно їм!) Зачувати також, що ґен.-ґубернатор Москви ґенерал Козлов має уступити, а на єго місце буде іменований ґен. Кляйґельс.

Вчера розійшла ся була в Петербурзї чутка о замаху на оберпрокуратора сьвятїйшого синода Победоносцева. Кажуть іменно, що коли він приїхав з Царского Села на дворець в Петербурзї, приступив до него якийсь молодий мужчина і хотїв стрілити з револьвера. Товариш Победоносцева перешкодив тому, вирвав напастникови револьвер з руки а єго самого віддав поліциї. Победоносцев поїхав відтак до синоду а опісля вернув назад до Царского Села.

Про якусь страшну різню в місті Кубі на Кавказї в ґубернії Баку, на полудневий всхід від Дербенту, доносять з Одеси до льондоньских ґазет. З незвістних причин вибухла в театрі борба між Вірменами а Татарами. Богато осіб згинуло від вистрілів з револьверів і театр зачав горіти. Борба перенесла ся відтак на улицю і Татари кинулись на вірменьскі доми і зачали рабувати. Куба єсть не велике місто, що має може 12.000 жителїв, а доми там деревлянї. Кажуть отже, що значна часть домів розвалена і що згинуло кілька сот людий, між ними богато женщин і дїтий.

Новинки.

Львів, дня 21 липня 1905.

— **Опусти податкові.** Подає ся сим до загальної відомости, що по мисли артикулів IV. до XI. закона з дня 25 жовтня 1896 ч. 220 В. з. д. і розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу з дня 24 червня 1905 ч. 42.694, належать ся в роцї 1905 слїдуючі опусти в безпосередних податках: а) в податку ґрунтовім опуст $15^{0}/_{0}$; б) в податках домових з виїмкою податку $5^{0}/_{0}$-го від доходу з будинків увільнених часово від податку домового — опуст $12{\cdot}5^{0}/_{0}$. — Головну суму загального податку заробкового знижено на рік 1905 подібно як в роцї попереднім о $25^{0}/_{0}$ і она виносить 35,909.641 К 86 с. — Податок заробковий від підприємств обовязаних до публичного складаня рахунків вичислених в § 100 устун 1 і 5 покликаного висше закона буде на рік 1905 приписувати ся і побирати ся як в роцї попереднім в висотї $10^{0}/_{0}$. — Опусти під а) і б) будуть обчислені лише від державної належитости податкової з виключенєм додатків автономічних і зістануть в ц. к. урядах податкових записані в книжочки податкові взглядно в накази заплати на сї податки. Коли записанє се буде могло наступити, подасть кождий ц. к. уряд податковий в своїм часї окремими оповіщенями до загальної відомости. — Львів, дня 6-го липня 1905. — Ц. к. краева Дирекция скарбу.

— **Похорон бл. п. о. Т. Павликова** відбув ся вчера при великім здвизї народа. Похід похоронний вів о. митрат Андр. Білецкий в співслуженю крилошан, делеґатів капітул перемиской і

дївчина через цїлий тиждень уходила ніч за ночию щасливо небезпечности, але скорше чи пізнїйше мусїла стати єї жертвою.

До такого висновку був я прийшов, заким ще вступив до комнати доктора. По єго стільци побачив я відтак, що він мав правильно звичай ставати на него; та й зовсім природно, бо був би не досягнув аж до діри. Коли я відтак побачив зелїзну шафу, мисочку з молоком і зашморок на пужалї, то менї було вже досить того всего, щоби усунути якісь ще можливі сумніви. Металевий звук, який зачула панна Стонер, походив очевидно від дверий шафи, в котрій єї вітчим замикав небезпечну змию. Що я опісля робив, щоби переконати ся о правдї сего мого погляду, то вже знаєш. Скоро я зачув, що змия лїзе до гори, я засьвітив зараз і став єї бити.

— А наслїдок того був такий, що она чим скорше втекла в діру.

— А дальший наслїдок був такий, що она кинула ся там на свого пана. Она дістала кілька разів добре прутом а тоді відозвала ся в нїй єї природна злість так, що она кинула ся на першого лїпшого. О стілько причинив ся без сумніву і я до смерти доктора, але мушу сказати, що мене іззя того совість не конче гризе.

2. Шість погрудий.

То не було нїчо незвичайного, що місґер Лестред із Скотленд-Ярд заходив инколи вечером до нас. А Шерльок Гольмс рад був єго гостинї, бо міг через то знати все, що дїяло ся в головній кватирі поліциї. В заміну за вісти, які Мр. Лестред приносив, був Гольмс завсїгди готов слухати уважно кожду справу, в котрій той детектив був занятий, а иноді хоч сам особисто не мішав ся до неї, міг подати якусь раду, оперту на великім досьвідї і знаню.

Сего же вечера говорив Лестред о погодї і ґазетах. Відтак замовк і задуманий пакав циґаро. Гольмс дивив ся остро на него.

— Щось в роботї? — спитав він.

— О нї, Мр. Гольмс. Нїчо такого особливого.

— То розповіжте менї.

Лестред засьміяв ся. — Бо то бачите, Мр. Гольмс, годї таки заперечити, що менї лежить щось на серци. А все-таки то така дурна історія, що я й не хотїв Вам докучати нею. З другої же сторони, хоч то справа маловажна, то все-таки без сумніву дивна, а я знаю, що Ви любите все незвичайне. Я однак тої гадки, що то належить більше до фаху Дра. Ватсона як до нашого.

— Якась хороба? — сказав я.

— Якийсь дур бодай. А до того ще й не аби який дур. Чи повірили би Ви, що в наших часах жиє хтось, хто з такою ненавистию накинув ся на Наполеона І., що розбиває кожде єго погрудє, яке лиш де побачить?

Гольмс розпер ся знову в своїм кріслї.

— То не моя річ — сказав він.

— А вже-ж що нї; та й я то казав. Але що на то казати, коли той чоловік допускає ся вломів, щоби побити погрудя, котрі до него не належать? То вже така історія, до котрої потреба не доктора але поліциї.

Гольмс випростував ся знову. — Влім то вже річ цїкавійша. Розповідайте докладнїйше.

Лестред виймив записник, щоби ним помочи своїй памяти.

— Перший случай, о якім дали знати, став став ся перед чотирома днями — сказав він. — То було в склепі Морзе Гудзона, котрий має склад образів і статуй при улици Кеннінґтон. Помічник єго вийшов був на хвильку з передного склепу, коли зачув якийсь лоскіт; він вбіг назад і побачив розбите на дрібні кусні ґіпсове погрудє Наполеона, що стояло там на столї разом з другими статуями. Він вибіг на улицю, а хоч кількох людий, що як-раз туди переходили, сказали єму, що виділи, як якийсь чоловік вибіг із склепу, не міг він нїкого добачити, анї не знав способу, як би того драбугу вишукати. Здає ся, що то було безумне дїло гулїґанізму [1]), який від часу до часу проявляє ся і о тім дали знати поліцияно-ви найближшого райoну. Ґіпсова фіґурка не була більше варта як кілька шілїнґів і цїла справа виглядала занадто дитиняча, як щоби за нею особливо слїдити.

Другий случай був вже поважнїйший та й дивнїйший. Він став ся лише що послїдної ночи.

При улици Кеннінґтон, кількасот кроків від склепу Морзе Гудзона, мешкає звістний лїкар, іменем доктор Барнїкот, котрий має дуже широку практику на полудни від Тамізи. Єго помешканє і місце для поради лїкарскої знаходять ся при улици Кеннінґтон. Але він має ще й другу комнату ординацийну і аптику при улици Лявер Бріккстон, дві милї дальше. Той доктор Барнїкот єсть ентузияетичним обожателем Наполеона і єго дім єсть повен книжок, образів та реліквій француского цїсаря. Перед якимсь часом купив він від Морзе Гудзона два однакові відливи ґіпсові, зроблені після славної голови Наполеона роботи француского різьбаря Девін. Один з них уставив він в своїй сьвітлици в домі при улици Кеннінґтон а другий на примурку від коминка в ординацийній комнатї в Лявер Бріккстон. Отже коли доктор Барнїкот нинї рано прийшов, здивував ся не мало, коли побачив, що хтось сеї ночи вломив ся до єго дому, але що нїчого більше не пропало як лиш ґіпсова голова із сьвітлицї. Хтось єї виніс і з цїлої сили кинув нею об мур від города, де лежали дрібні кусні з неї.

Гольмс затирав собі руки.

— Ну, прецї раз щось нового — сказав він.

— Я то собі гадав, що Вам то сподобає ся, але ще не доповів до кінця. Доктор Барнїкот мав о дванайцятій годинї прийти до своєї ординацийної комнати і можете собі подумати, як він перепудив ся, коли прийшовши тут, побачив, що хтось в ночи отворив вікно і що розбиті кусні єго другого погрудя лежали порозкидані по цїлій комнатї. Тото погрудє було розбите на дрібнісенькі куснички таки на тім місци, де стояло. В нїякім із сих случаїв не було й слїду, з котрого можна би вносити, хто той злочинець чи божевільний, котрий наробив такої комедиї. Отже, пане Гольмс, отсе Вам факти.

---

[1]) Гулїґанами (huoligans) називають в Льондонї всїляких урвителїв, що роблять із збитків всїлякі пакости і шкоду, а з котрими поліция не може дати собі ради.

станиславівскої та многих сьвященників зі Львова і провінциї. Над домовиною в церкві виголосив проповідь відповідно до бажаня покійника о. Конст. Яримович, приходник при церкві сьв. Петра і Павла у Львові, а над могилою промавляв адвокат др. І. Добряньский.

— Страйк робітників будівельних у Львові ще не скінчив ся і мабуть не зараз скінчить ся, позаяк проект платнї, який уложили даючі роботу, роз'ярив робітників до крайности. Коли вчера на конференциї у інспектора промислового п. Навратіля делеґати даючих роботу заявили, що не відступлять від своїх предложень, то делеґати робітників заявили також, що і робітники не відступлять від своїх жадань. Нинї по полудни будуть роздавати хліб між страйкуючих. Вчера закуплено 1200 бохонців хліба. Партия робітнича заповідає на недїлю 9 народних зборів, на котрих, скоро страйк буде й дальше тревати, будуть пропаґувати ґенеральний страйк у Львові, щоби тим способом підперти жаданя робітників будівельних.

— Переміщенє війска в галицких ґарнізонах. В осени сего року буде 7 полк уланів перенесений з Жовкви до Штокерав; вимарш наступить вже 21 серпня. До Львова прийде штаб і перша дивізия 1-го полку уланів; піонїрский відділ того полку піде до Мостів великих. З причини тих змін будуть належати до львівскої команди бриґади кавалерийскої ч. 21 від осени 1 і 4 полк уланів, а до команди в Станиславові 14 полк драґонів і 10 полк гузарів.

Телеґрами.

Будапешт 21 липня. Президент мінїстрів бар. Феєрвері уневажнив ухвалу будапештеньскої ради міста що до непобираня податків і рекрута.

Константинополь 21 липня. Повстанє на Креті ширить ся щораз більше. Повстанцї в Терісcо ухвалили вислати трох делеґатів до Атин.

Константинополь 21 липня. Вчера віддано торжественно до ужитку кабель Константинополь-Констанца.

Лібава 21 липня. В тутешнім портї арештовано 127 моряків з причини послїдних розрухів.

Кострома 21 липня. Нинї вибух тут загальний страйк робітників.

Льондон 21 липня. В палатї послів зажадав пос. Редмонт зменшеня буджету мінїстерства для Ірляндиї в цїли запротестованя против системи правлїня в Ірляндиї. Правительство поборювало то внесенє, однак по короткій дискусиї принято єго 199 голосами против 196. На лавах лїбералів і націоналів роздались грімкі оплески. Президент мінїстрів Бальфур заповів, що правительство зложить в понеділок заяву о своїй полїтицї, а по тім закрито засїданє.

Петербург 21 липня. (Петерб. Аґ. тел.). Чутка о замаху на Побідоносцева єсть зовсїм безосновна і пішла з того, що на двірци в Царскім Селї арештовано якогось підозріного молодого чоловіка, при котрім однак не знайдено нїчого. — (Се заперечене може легко бути так само неправдиве, як була депеша тої аґенциї о затроєню робітників в Тифлїсї, нїби то через якись аґентів, а котру тепер аґентия заперечила, кажучи, що то була лиш похибка телеґрафічна! — *Ред.*).

Седдле 21 липня. Приїхав ту японьский повновластник мировий бар. Комура і єго повитали офіцияльно. Японьский консуль вручив єму богато шифрованих депеш.

— Якісь дивні, не кажучи вже що чудачні — сказав Гольмс. — А можна Вас спитати, чи оба тоті погрудя, що були розбиті в комнатах доктора Барнікота, були зовсїм такі самі, як тото одно, що розбите в склепі Морзе Гудзона?

— Були вилиті з одної і тої самої форми.

— То промавляє против теориї, щоби чоловік, котрий їх розбиває, чомусь ненавидів Наполеона. Коли зважити, кілько соток статуй того великого цїсаря єсть в Льондонї, то було би за богато припускати, щоби якийсь чоловік, котрому перевернуло ся в голові, починав якраз від трох примірників одного і того самого погрудя.

— Добре, та й я так собі гадав — сказав Лестред. — З другої же сторони єсть сей Морзе Гудзон доставником статуй цїлої сеї части Льондону, а сесї три були однісенькі, які він мав вже від богато лїт в своїм крамі. Длятого, хоч, як Ви кажете, в Льондонї богато соток статуй, річ дуже можлива, що сї три були одинокі в цїлій тій части міста. Тому то якийсь місцевий фанатик зачав від них. А Ви як гадаєте, докторе Ватзон?

— Можливість при мономаниї [2]) не має границь — відповів я. — Буває такий стан, котрий новочасні французскі психольоґи назвали „Idee fixe“ [3]), а котрий в своїм характері єсть дуже незначний і чоловік може при нім бути в кождім іншим напрямі зовсїм здоровим. Чоловік, що начитав ся богато про Наполеона, або котрий через велику війну потерпів якусь шкоду, що перейшла в спадщинї на єго родину, може очевидно на тій точцї здуріти і під впливом того дуру допускати ся всіляких фантастичних перестуців.

— Так не буде, мій любий Ватзоне — сказав Гольмс покивуючи головою, — бо нїяка хоч би й як сильна фіксация не дала би твому інтересному мономаньякови можности вишукати, де знаходять ся тоті погрудя.

— Ну, добре, а як же ти то пояснив?

— Я й зовсїм не беру ся пояснювати, а хотів би лиш сказати, що в тім ексцентричнім поступованю того панка єсть якась метода. На примір в сьвітлици доктора Барнікота; де крик міг збудити родину, забрано погрудє, заким єго розбито, підчас коли в ординацийній сали, де менше було небезпечно, щоби хтось наробив крику, розбито статую на місци. Справа здаєсь бути сьмішно маловажна, а все-таки не важив би ся я назвати щось маловажним, коли погадаю собі, що найклясичнїйші з моїх случаїв мали найменше обіцюючий початок. Ти пригадуєш собі, Ватзоне, тоту страшну історию з родиною Еберйеті, як менї єї подано до відомости через то, що петрушка в горячий день потонула в маслї. Не можу длятого, пане Лестред, сьміяти ся з Ваших трох розбитих погрудий, і буду Вам дуже вдячний, коли повідомите мене о дальшім розвитку тої так дивної історії.

Розвиток, якого мій приятель жадав, наспів скорше і в безконечно сумнїйшім видї, як би він то міг був собі уявити. Я ще на другий день убирав ся в моїй спальни, як хтось запукав до дверий і увійшов Гольмс з телеґрамою в руцї. Він читав на голос: Прийдьте зараз 131 улиця Піта Кензінґтон. Лестред.

— Що стало ся? — спитав я.

— Не знаю. Щось може стало ся, але я здогадую ся, що то дальша історня з тими статуями. В такім случаю той розбивач погрудий розпочав, видко, свою роботу в зовсїм іншій части міста. На столї стоїть вже кава, Ватзоне, а перед дверми чекає на мене фіякер.

(Дальше буде).

[2]) **Мономанїя** називає ся таке божевіле, в котрім чоловік лиш в однім напрямі зійде з розуму, а в прочих може розумно мислити і ділати. Мономаньяками бувають н. пр. люди, котрі крадуть лиш длятого, щоби красти, убивають других або собі смерть роблять.

[3]) Коли божевільний вхопить ся так сильно одної нерозумної гадки, що вже не може єї позбути ся, то кажемо з француска, що такий чоловік „сфіксував“. Коли комусь здає ся, що він н. пр. цїсарем, або що має скляне черево, що єму заїхала в голову фіра сїна, то така гадка божевільного називає ся з француска idée fix; ми кажемо, що такому чоловікови „перевернуло ся в голові“.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1 40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2 15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11 15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12 45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).